

Concertstress

Op de website van het Stadhuischor Rotterdam staat de volgende alinea:

De koorleden genieten van het harmonieus samen zingen en er wordt dan ook weinig opgetreden. Af en toe wordt er gezongen bij een speciale gelegenheid en af en toe (meer af dan toe, zou ik zeggen) nemen we deel aan een Korendag. Het instuderen en prettig met elkaar zingen blijft echter het belangrijkste.

Deze zin is opgenomen omdat menigeen dacht dat dit een lokkertje zou zijn. Ik heb voor deze column research gedaan en op mijn zoektocht kwam ik het koor "Poco Ritenuto" uit Emmen tegen, een zogenaamd pensioenchor. De naam van het koor is letterlijk vertaald "een beetje langzamer" of in goed Drents "Kalm an". Nu weet ik uit ervaring dat deze naam niet klopt, want in Drenthe zou het koor "Poco Ritenuto e rappare un po' " moeten heten. Kalm an en rap een beetje.

Nu komt het Stadhuischor niet uit Drenthe en is het ook geen pensioenchor, want we hebben nog genoeg werkenden in ons midden, maar qua instelling verschillen we niet zoveel van elkaar. Hoe is Poco Ritenuto ontstaan? De leden houden van zingen, maar zijn al wat jaartjes ouder. Ze hebben geen zin om 's avonds de deur uit te gaan voor een repetitie of een optreden en sommige leden lijden aan concertstress. Het zijn echter wel allemaal zangers die vroeger bij koren in de buurt hebben gezongen en nu nog steeds loepzuiver zingen. Het koor repeteert in een woonzorgcentrum en elke repetitie is een openbare repetitie. In vijftien weken werkt het koor toe naar een programma (zonder eindconcert), elke cyclus met een nieuwe dirigent.

Bij het lezen van de laatste zinnen zie ik in gedachten veel leden van het Stadhuischor glunderen, behalve bij de woorden over de dirigent. De laatste tijd hoor ik steeds meer geluiden in het informele circuit die het zouden toejuichen wanneer we toch één of twee keer per jaar zouden deelnemen aan een Korendag of ook een optreden zouden verzorgen voor familie en/of kennissen en/of potentiële leden. Je werkt dan ergens naar toe en je wordt steeds bekender in Rotterdam en omgeving.

In de drie jaren dat ik nu lid ben van het koor heb ik nu één keer een Korendag meegemaakt in het Kapelletje en ik weet niet of we het beste koor waren, maar zeker het origineelste.

Best leuk om te doen toch?

Mochten de leden van het Stadhuischor hier voorstander van zijn dan zou ik ze aanraden dit aan te kaarten bij het bestuur en dan maar hopen dat zij hier gehoor aan geven.

Na het onderzoek naar het koor Poco Ritenuto lijkt het alsof ik voorstander zou zijn van een koor dat alleen maar openbare repetities houdt en koerst op een pensioenchor, maar niets is minder waar. Ik streef naar het meest originele koor van Rotterdam e.o.: het huidige koor gecombineerd met studenten. Er zullen toch ook studenten zijn die van zingen houden, loepzuiver zingen, niet 's avonds naar een repetitie willen en last van concertstress hebben? Beste koorleden, een aantal van ons zal toch wel zingende (klein)-kinderen hebben die mee willen zingen en hun studentennetwerk ook willen meenemen? Op de website lees ik dat ze voor half geld lid kunnen worden en het wordt helemaal aantrekkelijk als (o)pa of (o)ma hun lidmaatschap betaalt.

Op naar het **Stadhuischor Un po' più Veloce**.